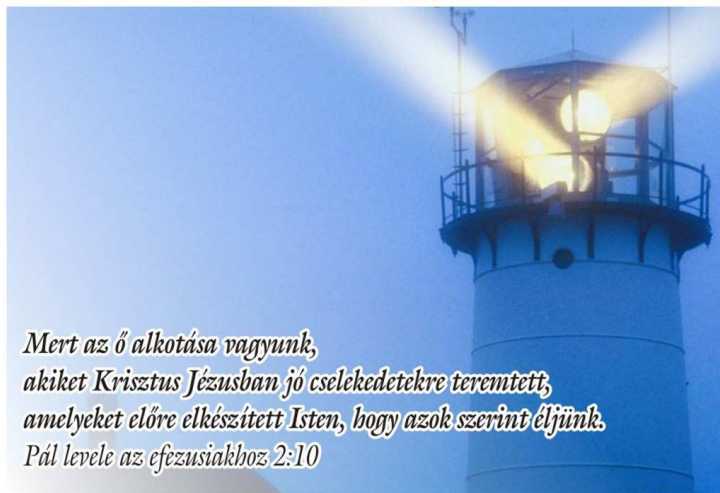

A BIBLIA ÜZENETE

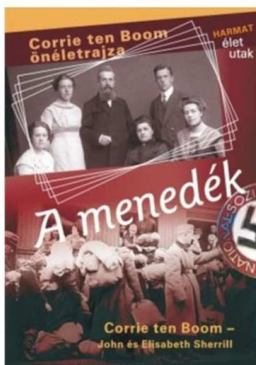
*Mert az ő alkotása vagyunk,
akiket Krisztus Jézusban jó cselekedetekre teremtett,
amelyeket előre elkészített Isten, hogy azok szerint éljünk.
Pál levele az efezusiakhoz 2:10*

KÖNYVAJÁNLÓ

A menedék

Corrie ten Boom visszaemlékezései 1892-1945

Lebilincselő, olvasmányos és rettentően tanulságos történet egy evangélistáról, aki zsidókat rejtgetett a megszállt Hollandiában és ezért a testvérel együtt koncentrációs táborba került. Élete során számtalanszor megtapasztalta Isten végtelen nagy gondoskodását. A szülővárosában a földalatti ellenállás szervezőjeként, és a ravensbrücki tábor nyomorúságai között is végig kitartott a hite mellett. Ő Corrie ten Boom, aki a szabadulása után a megbékélés nagyköveteként bejárta a világot. Az öröm, és Isten bocsánata mélyebbre hajol, mint a kétségbeesés. Corrie ten Boom-ot idézve: „Először fel kellett fedeznem, hogy amikor a legrosszabb történik, a legjobb még előttünk áll.”

/Pausz Patrícia/

HÍREK

Hazaérkeztek Japánból munkatársaink

Hazatért Japánból a Szeretetszolgálat két munkatársa, akik öt napot tartózkodtak a katasztrófa-sújtotta országban. Jártak a cunami által leginkább sújtott területeken is. Sendaiban 400 evakuált élelmezésében segítettek. Tokióban pedig megnyitották azt a Nemzetközi Baptista Katasztrófa-Segély Központot, amely a további segélyezést koordinálja majd. Velük érkezett egy magyar lány, akit családja kérésére hozott haza Tokióból a Szeretetszolgálat. A hazaérkező segélymunkásokat újságírók hada várta, akiknek többek között azt is elmondták, hogy hogyan vizsgálták át őket a tokiói repülőtérén, mivel csak 100 km-re jártak a Fukusima-i Atomerőműtől. Örülünk annak, hogy egészségesen hazatértek. /forrás: www.baptistasegely.hu/

A hét idézete: **Pál apostol mondja: „...buzgólkodjatok mindenkor az Úr munkájában, hiszen tudjátok, hogy fáradozásotok nem hiábavaló az Úrban.” (1Kor 15:58)**

ÜZENET

KATASZTRÓFA JAPÁNBAN

8,9 erősségű földrengés, 10 méteres cunami. A következmények: 10.000 áldozat, ezrével tönkrement házak, gyárak, üzemek mentek tönkre, atomreaktor károsodott, 180.000.000.000 (180 milliárd) dolláros anyagi kár. Belegondolni is szörnyű, hogy milyen katasztrófa történt a világ másik oldalán.

Két fajta reakciót látok. Az egyik az, aki azon nyomban keresi, hogy mit tehet, miként segíthet. Számukra az a fontos, hogy felebarátaiknak segítséget nyújtsanak. Akár úgy, hogy pénzt gyűjtenek, akár imádkoznak az ott élőkért, akár más módot találnak arra, hogy a bajba jutottak hasznára legyenek.

A másik reakció azoké, akik azt kérdezik: Hol van Isten ilyenkor. Ők azok, akik nem akarnak tenni semmit. Hogy igazolják magukat, és hogy ne kelljen azért tenniük semmit, bűnbakot keresnek. Valakit, akit lehet okolni a történetekért, akitől válaszokat lehet követelni. Gyakran nem is a konkrét események érdeklik őket, hanem egy velük történt más baj, amire nincs magyarázatuk. Ezt a keserűségüket Istenre öntik ebben a helyzetben is, és azt kérdezik: Hol volt Isten a földrengéskor és miért nem avatkozott be?

Egy történet jut eszembe erről:

Élt egyszer egy jámbor ember.

Minden nap elborzasztotta őt a világ kegyetlensége, fájt neki a többi ember szenvedése. Minden este óráig imádkozott, hogy az Isten tegyen végre valamit e sok szenvedés megszüntetésére.

De hiába, nem történt semmi.

Egyik este aztán hangosan kifakadt:

- Óh, Uram, hát nem látod ezt a sok szenvedést, ezt a sok rosszat a világban? Miért nem teszel már valamit?

És ekkor megszólalt egy égi hang:

- De hát már tettem. Megteremtettem téged.

Te mit teszel egy ilyen helyzetben? Vagy egy vörösiszap katasztrófa esetén? Vagy egy árvíz esetén? Számon kéred Istent, vagy kész vagy tenni valamit? Isten vádlója leszel, vagy inkább Isten eszköze? Csak kifakadsz, vagy meghallgatod Isten válaszát is?

/Boncz Zoltán, a Pápai Baptista Gyülekezet lelkész/

Szerkesztő: Varga László Ottó, lelkész